

Киевско, 24. Юни, 1944.

Драги 2. Михайлове,

Отвѣтния отговоръ отъ 12. тога ка писмото си получихъ и протекохъ съ радостъ. Овъ викаги се радвахъ при всяка възможностъ да влеза въ контактъ съ Васъ. За сожаление, сега не мога да Ви видя.

Отъ 2. Душтровъ имамъ писмо отъ Шмигелъ. Той е тамъ съ сестра си. Бурата го е пощадилъ. Ч тоу живѣе и работи съ брате и по-добри дни.

Твърде важно сте преценили сегашното ми състояние. Имаше известно смущение погъ катося ка президентството, обаче скоро съмисълъ да се обведѣе и да стѣня ка шпиталия пѣтъ. Лично азъ, въпреки многото неблагоприятни външни условия, кѣмо отъ цю да се оплача. Недоволенъ съмъ отъ себе си за това, че не оуе не върше всичко, което мога. Крѣпъ свободното си време кѣта - вѣ моимѣ прѣпроштемъ Емил Зола - а прѣтогѣта работа прекъснахъ поради липса ка условия. Живѣя съ себе си и съмъ доволенъ, че мога да се занимавамъ погѣро и по-сериозно съ твърде зѣкамерения си дѣшевенъ животъ. Външниятъ обития съмъ предостатенъ ка благодареността ка тия които съ се зѣемъ да „оправятъ“ стѣта.

Възкѣмеравамъ следъ десетина дни да отида вѣ Струовѣ, за да успокоя близкитъ си с личното си прѣсъствие